

циркулиратъ моитѣ 6 литри кръвъ. То бие 75 пжти въ минута и ще спре чакъ следъ като направи 2—3 милиарда туптения. Тогава азъ ще бжда мъртъвъ. Всѣки день сърдцето докарва въ движение 18,000 литри кръвъ“.

Следъ това се освѣтляватъ венитѣ и артериитѣ заедно съ кръвта, която се движи въ тѣхъ.

„Знаете ли вие — раздава се отново гласъ — колко трупове бактерии азъ отстранявамъ всѣкиднев-но? — 40 *милиарда*. Но ще настане день, когато враговетѣ ще победятъ моитѣ малки защитници, и микробитѣ ще завладѣятъ тѣлото ми“.

Зрителтъ на стъкления моделъ, въ който всѣки органъ е направенъ съ най-голѣма грижливостъ, се запознава съ работата на храносмилателния апаратъ, черния дробъ, бѣлия дробъ . . .

„Да дишашъ, значи да живѣешъ“ — казва „човѣкътъ“, и веднага въ стъкленитѣ гърди се освѣтлява бѣлиятъ дробъ, като започне отъ дихателното гърло и свърши съ най-дребнитѣ бѣлодробни мѣхурчета.

